

Matthew 15

ASVh with Comments

Summary. This chapter highlights the contrast between the proud and the humble: the proud in themselves, the Pharisees and the scribes, who call themselves righteous, versus the humble ones, the poor, the oppressed, and the Canaanite woman, who accept that they are nobody. We see two extremes; on one end, the Pharisees and scribes, who are the leaders of the house of Israel, accuse the Lord Jesus of many things, and on the other end, a simple Canaanite woman who is not part of the house of Israel but comes and acknowledges the Lord Jesus as the Son of God and begs Him for help. Here, we see that the Lord grants mercy to anyone who has a humble heart and simple faith towards the Lord. The Lord Jesus has something important to say and show to each group of people in this chapter.

สรุปความ ในบทนี้บ่งชี้ถึงความแตกต่างระหว่างความหยิ่งกับถ่อมตนลง พวกที่หยิ่งในตัวเอง พวกฟาริสีและพวกธรรมมาจารย์ ซึ่งเรียกตัวพวกเขาเองว่าถูกต้อง เปรียบกับผู้ที่ถ่อมตัวลง คนจน คนมีความยากลำบาก และหญิงชาติคานาอัน ซึ่งยอมรับว่าตนเองไม่สำคัญ เราได้เห็นความแตกต่างในคนสองชนิด คนพวกหนึ่ง พวกฟาริสีและพวกธรรมมาจารย์ ซึ่งเป็นผู้นำของอิสราเอล ซึ่งกล่าวหาพระเยซูเจ้าหลายอย่าง และอีกทางหนึ่ง ผู้หญิงแคนนาอันธรรมดาซึ่งไม่มีส่วนในบ้านของอิสราเอลแต่มาและยอมรับว่าพระเยซูเจ้าคือพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและร้องขอต่อพระองค์สำหรับความช่วยเหลือ ในที่นี้ เราเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงให้เมตตาต่อทุกคนซึ่งถ่อมใจลงและมีความเชื่อธรรมดาต่อพระเจ้า พระเยซูเจ้าได้มีสิ่งสำคัญที่ได้กล่าวและแสดงให้เห็นถึงแต่ละกลุ่มของคนเหล่านี้ในบทนี้

1) The Pharisees and scribes. The Lord Jesus confronts the Pharisees and scribes for breaking the commandments of God and calls them hypocrites and blind guides, saying, “You have made void the commandment of God because of your tradition.” 2) The disciples. The Lord Jesus teaches His disciples at every opportunity. He plainly tells His disciples that the Pharisees and scribes are blind leaders, and they should leave them alone and not follow them, “Let them alone; they are blind guides.”

1) พวกฟาริสีและพวกธรรมมาจารย์ พระเยซูเจ้าเผชิญหน้ากับพวกฟาริสีและพวกธรรมมาจารย์สำหรับไม่ทำตามคำสั่งของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเรียกพวกเขาว่าคนหน้าซื่อใจคดและคนนำทางตาบอด กล่าวว่า “เหตุไฉนพวกท่านจึงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยประเพณีของพวกท่าน” 2) เหล่าสาวก พระเยซูเจ้าสอนเหล่าสาวกของพระองค์ทุกครั้งที่มีโอกาส พระองค์ได้บอกเหล่าสาวกอย่างชัดเจนนั้นว่าพวกฟาริสีและพวกธรรมมาจารย์เป็นผู้นำทางตาบอด และพวกเขาสมควรจะปล่อยพวกเขาตามลำพังและอย่าติดตามพวกเขา “ช่างเขาเถิด เขาเป็นผู้นำตาบอด”

3) Multitudes of poor and suffering people. The Lord Jesus and the disciples minister to large crowds. The Lord Jesus shows His mercy and compassion on them by healing and feeding them, “I have compassion on the multitude, because they continue with Me already three days and have nothing to eat; and I am not willing to send them away not eating, lest they faint on the way.”

3) ผู้คนจำนวนมากยากจนและน่าสงสาร พระเยซูเจ้าและเหล่าสาวกสอนผู้คนจำนวนมาก พระเยซูเจ้าแสดงความเมตตาและความสงสารของพระองค์ต่อพวกเขาโดยรักษาโรคและให้อาหารแก่พวกเขา “เราสงสารคนเหล่านี้ เพราะเขาค้างอยู่กับเราได้สามวันแล้วและไม่มียาอาหารจะกิน และเราไม่อยากให้เขาไปเมื่อยังอดอาหารอยู่ กล่าวว่าเขาจะหิวโหยสิ้นแรงลงตามทาง”

4) The Canaanite woman. This woman shows great faith and is humble in her heart and spirit. In conversing with her, the Lord Jesus says, “I was not sent except to the lost sheep of the house of Israel,” implying that He went to this region to call His lost sheep. However, the Lord shows that His love is extended to the Gentiles as well, for the few honest hearts and glorify the Lord. Thus, the Gentiles have been included in His mission.

4) หญิงชาติคานาอัน หญิงคนนี้ได้แสดงความเชื่อที่สำคัญและการถ่อมตัวในใจและวิญญาณของเธอ ในคำสนทนากับเธอ พระเยซูเจ้าพูดว่า “เรามิได้รับให้มาหาผู้ใดเว้นแต่แกะหลงของวงศ์วานอิสราเอล” ในข้อนี้แสดงให้เห็นนั้นว่าพระองค์ได้ไปยังเขตแดนนี้เพื่อเรียกแกะหลงของพระองค์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าแสดงนั้นว่าความรักของพระองค์ได้ยื่นไปถึงคนนอกศาสนาด้วยเช่นกัน สำหรับคนจำนวนน้อยที่มีใจที่ซื่อสัตย์และถวายเกียรติแด่องค์พระเจ้า ดังนั้น เหล่าคนนอกศาสนาได้รับเข้าในการกิจของพระองค์

15 ¹ Then there come to **Jesus** from Jerusalem Pharisees and scribes, saying,

¹ แล้วที่นั่นที่มหา **พระเยซู** จากเยรูซาเล็มพวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ที่มาจากเยรูซาเล็ม พูดว่า

Comments 15:1. The evil tried to stop the Lord's plan, and they used whoever was willing to do the work for them. They wanted to disturb the work of the Lord, and they used the Pharisees and the scribes for this task.

ความหมาย 15:1 พวกปีศาจพยายามที่จะทำให้แผนงานของพระเจ้าหยุด และพวกเขาได้จะใช้ใครก็ตามที่ต้องการทำงานสำหรับพวกเขา พวกเขาต้องการรบกวนงานของพระเจ้า และพวกเขาได้ใช้พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์สำหรับงานนี้

² Why do **Thy** disciples transgress the tradition of the elders? For they **do** not wash the hands when they eat bread.

² ทำไมเหล่าสาวกของ **พระองค์ท่าน** จึงไม่ทำตามประเพณีที่ได้รับจากผู้ใหญ่? เพราะพวกเขาไม่ได้ล้างมือเมื่อพวกเขากินขนมปัง

Comments 15:2. The Pharisees and the scribes used traditions to control people. That has been the way of teaching since previous generations, which they must keep. We see that the traditions of man control the order of God. Man's commandments or God's commandments; these people (Pharisees and Scribes) intentionally used man's traditions, proclaiming them as God's given commandments. They used men's order above God's order just to please men, not God. This was wrong to do, and it goes from generation to generation. That is why the Lord came to abolish the Law.

ความหมาย 15:2 พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ได้ใช้จารีตประเพณีควบคุมผู้คน นั่นคือทางของการสอนที่มาจากคนรุ่นก่อน ซึ่งพวกเขาต้องเก็บรักษา เราเห็นได้ชัดว่าจารีตประเพณีของคนควบคุมคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า คำสั่งของคนหรือคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า พวกนี้(พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์) โดยความตั้งใจใช้ประเพณีของคน โดยอ้างว่าเป็นคำสั่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้ให้ พวกเขาได้ใช้คำสั่งของคนเหนือคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าเพียงเพื่อเอาใจคน ไม่ใช่พระผู้เป็นเจ้า สิ่งนี้ผิดที่จะทำ และมันทำกันมาจากคนรุ่นยุคก่อนๆ นั่นคือทำไมพระเจ้าได้มายกเลิกกฎเหล่านี้

³ And **answering He** said to them, Why do **you** also transgress the commandment of **God** on account of your tradition?

³ และ **พระองค์** ตอบต่อพวกเขาว่า ทำไมพวกเจ้าจึงไม่ทำตามคำสั่งของ **พระผู้เป็นเจ้า** เพราะประเพณีของพวกเจ้า?

⁴ For **God** said, Honor **your** father and **your** mother; and **the one speaking evil** of father and mother must end in death.

⁴ เพราะ **พระผู้เป็นเจ้า** ได้บอกว่า จงเคารพบิดาและมารดาของเจ้า และใครที่พูดร้ายต่อบิดาและมารดาต้องจบในความตาย

Comments 15:3-4. Here, the Lord Jesus quotes from the book of Exodus: [Exodus 20:12. Honor your father and your mother, that your days may be long in the land which Jehovah your God gives you. Exodus 21:17. And he that curses his father or his mother, shall surely be put to death.] People look at their father and mother as someone who will never harm them because they know their parents love and care for them. The first ones that they take advantage of and want to mistreat are their parents. But, when we are babies, our parents are the ones that take care of us. So, when they are old, it is our duty to take care of them. This is how the Lord God structured human life, which is why it is important to honor your parents and because the Lord God gave this commandment. It is the same towards God. Because the Lord's love and mercy are great, and He is slow to anger, people take advantage of His love and disobey His commandments.

ความหมาย 15:3-4 ในที่นี้ พระเยซูเจ้าใช้ข้อสอนจากหนังสืออพยพ [อพยพ 20:12 ให้เกียรติพ่อและแม่ของเจ้า นั่นเพื่อให้วันของเจ้ายาวนานในดินแดนซึ่งพระเยโฮวาห์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าให้เจ้า อพยพ 21:17 และคนนั้นที่แช่งตำพ้อหรือแม่ จะต้องถูกฆ่า] คนมองพ่อและแม่ว่าเป็นผู้ที่ไม่เคยทำร้ายพวกเขาเพราะพวกเขารู้ว่าผู้ปกครองรักและดูแลพวกเขา คนแรกที่เขาจะเอาเปรียบและการปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสมคือผู้ปกครองของพวกเขา แต่เมื่อเราเป็นเด็กทารกอยู่ ผู้ปกครองของเราคือผู้คนที่ได้เป็นผู้ดูแลเรา ดังนั้น เมื่อพวกเขาแก่ตัวลง มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะดูแลพวกเขา นี่เป็นวิธีของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้สอนชีวิตมนุษย์ ซึ่งคือทำไมมันจึงเป็นสิ่งสำคัญให้เกียรติผู้ปกครองและเพราะพระผู้เป็นเจ้าได้ให้คำสั่งนี้ไว้ มันก็เหมือนเช่นเดียวกันกับพระผู้เป็นเจ้า เพราะความรักและพระเมตตาของพระเจ้ายิ่งใหญ่นั้นก็มาก และพระองค์โกรธช้า ผู้คนจึงเอาเปรียบความรักของพระองค์และไม่ฟังคำสั่งสอนของพระองค์

⁵ However, you say, whoever may say to the father or the mother, That by which you might be profited by me is given to **God**,

⁵ อย่างไรก็ตาม พวกเจ้าพูดว่า ใครก็ตามอาจพูดกับบิดาหรือมารดาว่า สิ่งใดก็ตามที่มีประโยชน์โดยเรานั้นได้ให้ต่อ **พระผู้เป็นเจ้า** ไปแล้ว

⁶ he might not honor his father. And you have made void the commandment of God because of your tradition.

⁶ เจ้าไม่ต้องตอบแทนบิดาของเจ้า และเจ้าทำให้คำสั่งของ พระผู้เป็นเจ้า ไม่มีความหมายเพราะประเพณีของเจ้า

Comments 15:5-6. This would be a promise by anyone to give, where the scribes and Pharisees would follow it, and they would have a portion from the promise. If the person who made the promise does not want to be kicked out of the synagogue, he must fulfill his promise, but this is not God's doing; it is man's doing. If you promise God something, the Lord will work into your heart to fulfill your promise. Then, you will give from your heart to God, and you will also honor your parents. But, when they do not want to honor their parents, they use God as a way out of honoring their parents. Instead of helping their parents, they use God to take that benefit for themselves. By devoting the portion to God, they think they honor God but at the same time profit themselves.

ความหมาย 15: 5-6 นี้จะได้เป็นคำสัญญาโดยใครก็ตามเพื่อให้ ที่ซึ่งพวกธรรมมาจารย์และพวกฟาริสีจะได้ติดตามมัน และพวกเขาจะได้มีส่วนจาก คำสัญญานั้นด้วย ถ้าใครที่ได้ให้คำสัญญาไม่ต้องการถูกขับออกจากธรรมศาลา เขาต้องทำตามคำสัญญาของเขา นั่น แต่ไม่ใช่การทำของพระผู้เป็นเจ้า มันเป็นการทำของคน ถ้าคุณสัญญากับพระผู้เป็นเจ้าบางสิ่ง พระเจ้าจะทำในใจของคุณให้ทำตามคำสัญญาของคุณ แล้ว คุณจะให้จากใจของคุณต่อพระผู้เป็นเจ้า และคุณด้วยกันจะเคารพผู้ปกครองของคุณ แต่ เมื่อพวกเขาไม่ต้องการให้เกียรติผู้ปกครองของพวกเขา พวกเขาใช้พระผู้เป็นเจ้าเป็นทางออกของการให้เกียรติต่อผู้ปกครองของพวกเขา แทนที่ที่จะช่วยผู้ปกครองของพวกเขา พวกเขาใช้พระผู้เป็นเจ้านั้นเพื่อทำกำไรสำหรับตัวพวกเขาเอง โดยอุทิศบางส่วนให้พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาคิดว่านี่คือการบูชาพระผู้เป็นเจ้าแต่ในเวลาเดียวกันทำกำไรให้ตัวพวกเขาเอง

But, if you cannot honor your parents who love you on this earth and you can see, how can you then honor God, whom you do not see? The Bible shows in other places that if you do not honor the ones that love you and you can see on this earth, then God is nothing for you (See, for example, 1 John 4:20-21). So, do not provide help to the parents just to show off and be praised by people; when honoring God by showing off, it is an empty benefit; there is no reward in heaven for doing this.

แต่ ถ้าคุณไม่สามารถเคารพผู้ปกครองของคุณซึ่งรักคุณในโลกนี้และคุณสามารถเห็น แล้วอย่างไรคุณจะเคารพพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งคุณมองไม่เห็น? พระคัมภีร์แสดงให้เห็นในที่อื่นนั้นว่าถ้าคุณนั้นไม่เคารพผู้ซึ่งรักคุณและคุณสามารถเห็นในโลกนี้ แล้วพระผู้เป็นเจ้าไม่มีความหมายสำหรับคุณ (มองสำหรับตัวอย่างใน 1 ยอห์น 4:20-21) ดังนั้น อย่าช่วยผู้ปกครองเพียงเพื่อให้คนอื่นเห็นและได้รับการยกย่องโดยคน เมื่อการให้เกียรติพระผู้เป็นเจ้าโดยการแสดงเพื่ออวด มันคือผลประโยชน์ที่ว่างเปล่า ที่นี้คือไม่มีผลตอบแทนในสวรรค์สำหรับการทำเช่นนี้

⁷ Hypocrites! Rightly Isaiah prophesied concerning you, saying,

⁷ พวกหน้าซื่อใจคด! ถูกตอ้งแล้วที่อิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวถึงพวกเจ้า พู่ว่า

⁸ This people honor Me with the lips;

⁸ พวกนี้ได้ให้เกียรติ เรา ด้วยปาก

However, their heart is kept far from Me.

อย่างไรก็ตาม ใจของพวกเขาได้อยู่ห่างไกลจาก เรา

⁹ But in vain they worship Me,

⁹ แต่อย่างหาประโยชน์มิได้พวกเขาบูชา เรา

Teaching instructions the precepts of men.

การสอนคำสั่งสอนศีลของมนุษย์

Comments 15:3-9. This passage has a deeper meaning. The portion that you think would gain benefit to you by giving it to God, if in fact you would give it for helping your parents that it is considered in God's eyes as given to God (since it is God's commandment to honor your parents). They use God to dishonor their parents, which is the opposite of what God is teaching. God gave this commandment to honor your parents, but they reason that if they offer the portion to God instead, they will benefit for themselves as well, but if they give the portion to the parents, they don't benefit since the parents will use this gift, which is false.

ความหมาย 15:3-9 ในข้อนี้มีความหมายลึก ในส่วนนั้นที่คุณคิดว่าคุณจะได้ประโยชน์เพื่อคุณโดยให้มันต่อพระผู้เป็นเจ้า ถ้าโดยจริงแล้วคุณจะให้มันสำหรับช่วยผู้ปกครองของคุณนั้นมันคือได้ถือว่าในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าว่าได้ให้แก่พระผู้เป็นเจ้า (เพราะมันเป็นคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้าให้เคารพผู้ปกครองของคุณ) พวกเขาใช้พระผู้เป็นเจ้าเพื่อไม่ให้เกียรติต่อผู้ปกครองของพวกเขา ซึ่งเป็นสิ่งตรงข้ามกับคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็น

เจ้าได้ให้คำสิ่งนี้เพื่อให้เกียรติผู้ปกครองของคุณ แต่พวกเขาใช้เหตุผลนั้นถ้าพวกเขาเสนอส่วนต่อพระผู้เป็นเจ้าแทนที่ พวกเขาจะมี ผลประโยชน์ สำหรับพวกเขาเองด้วยเช่นเดียวกัน แต่ถ้าพวกเขาให้ส่วนนั้นแก่ผู้ปกครอง พวกเขาไม่ได้รับผลประโยชน์เพราะผู้ปกครองจะเป็นผู้ใช้ของขวัญ ซึ่งคือ ความเท็จ

¹⁰ And **having call to Him** the multitude, **He said to them**, Hear, and understand:

¹⁰ และเรียกฝูงชนมา ยัง **พระองค์ พระองค์** ได้กล่าวกับพวกเขาว่า จงฟัง และเข้าใจ

¹¹ Not that which **enters** into the mouth **defiles** the man; but that which **proceeds** out of the mouth, this **defiles** the man.

¹¹ ไม่ใช่สิ่งที่เข้าปากทำให้คนสกปรก แต่สิ่งที่ออกจากปาก นี่ทำให้คนไม่สะอาด

Comments 15:11. See Verses 16-20.

ความหมาย 15:11 มองในข้อ 16-20

¹² Then came the disciples **saying to Him**, **Do Thou** know that the Pharisees were offended, **having heard the saying**?

¹² แล้วเหล่าสาวกได้มาพูดกับ **พระองค์** ว่า **พระองค์ท่าน** รู้มั๊ยนั้นว่าพวกฟาริสีได้ไม่พอใจ เมื่อพวกเขาได้ยินคำกล่าวนี้?

¹³ But **He** answered **saying**, Every plant which **My Heavenly Father** planted not shall be rooted up.

¹³ แต่ **พระองค์** ได้ตอบว่า พืชทุกชนิดที่ **พระบิดาแห่งสวรรค์ของเรา** ไม่ได้ปลูกไว้จะถูกถอนรากออกไป

Comments 15:13. “Every plant which My Heavenly Father planted not shall be rooted up” refers to those souls that have given themselves to the darkness. These are disobedient souls; misled souls that choose to follow the darkness rather than the light, and this will show through their deeds. But the Lord gives every soul a chance for repentance on this earth through His Word because the Word is the true light, and this is the last chance for every soul. Remember that at the end times the Word will judge them.

ความหมาย 15:13 “พืชทุกชนิดที่พระบิดาแห่งสวรรค์ของเราไม่ได้ปลูกไว้จะถูกถอนรากออกไป” นี้คือวิญญาณของพวกนั้นที่ได้ให้ตัวของพวกเขาเองต่อความมืด พวกนี้เป็นวิญญาณที่ไม่เชื่อฟัง วิญญาณที่ได้เข้าใจผิดนั้นที่เลือกติดตามความมืดแทนแสงสว่าง และสิ่งนี้จะแสดงออกมา โดยการกระทำของพวกเขา แต่พระเจ้าให้โอกาสแก่ทุกวิญญาณเพื่อกลับตัวในโลกนี้ผ่านพระคำสอนของพระองค์เพราะพระคำสอนคือแสงสว่างที่แท้จริง และนี่คือโอกาสสุดท้ายสำหรับทุกวิญญาณ จำไว้ว่าในเวลาที่สุดท้ายพระคำสอนจะตัดสินพวกเขา

¹⁴ Let them alone; they are blind guides. And if the blind **leads** the blind, both **will** fall into a pit.

¹⁴ ปล่อยพวกเขาตามลำพัง พวกเขาเป็นคนนำทางตาบอด และถ้าคนตาบอดนำทางคนตาบอด พวกเขาทั้งสองจะตกลงไปในหลุม

Comments 15:14. “Blind guides” here refers to Pharisees and scribes. In these days, the blind guides refer to leaders of the church who do not ask for the guidance of the Holy Spirit to lead the people but use human doctrine to guide the house of God astray (See, for example, 2 Peter 3:16).

“The blind leads the blind;” the blinds that are led are people who are coming to the church to look for excitement but not for worshipping the Lord in their hearts.

“Pit” or “ditch” refers to the palm of the evil one. In the spiritual world, the blind refers to souls that choose to follow the fallen angels instead of the true light of God.

ความหมาย 15:14 “คนนำทางตาบอด” ในที่นี้คือพวกฟาริสีและพวกธรรมมาจารย์ในทุกวันนี้ ผู้นำทางตาบอดคือผู้นำของคริสจักรซึ่งไม่ขอคำแนะนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อนำทางคนแต่ใช้คำสอนของมนุษย์เพื่อนำทางบ้านของพระผู้เป็นเจ้าให้หลงทาง (มอง ตัวอย่างใน 2 เปโตร 3:16)

“ผู้นำตาบอดนำทางคนตาบอด” ผู้นำตาบอดนั้นซึ่งนำคนที่เข้ามาในคริสจักรเพื่อมองหาความตื่นเต้นไม่ได้มาเพื่อบูชาพระเจ้าในใจของพวกเขา “บ่อ” หรือ “เหว” ในที่นี้คือฝ่ามือของปีศาจ ในโลกแห่งวิญญาณ ผู้นำตาบอดคือวิญญาณนั้นที่เลือกตามเทวดาที่หลงทางแทนที่จะตามแสงสว่างที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า

¹⁵ Then answering Peter said to **Him**, **Explain** to us the parable.

¹⁵ แล้วเปโตรได้ตอบพูดต่อ **พระองค์** ว่า โปรดอธิบายต่อพวกเราคำอุปมานี้

¹⁶ And **He** said, Are **you** also still without understanding?

¹⁶ และ **พระองค์** ได้ตอบว่า พวกเขากียังคงไม่มีความเข้าใจด้วยหรือ?

¹⁷ Perceive **you** not, that **everything entering** into the mouth **passes** into the belly, and is cast out into the draught?

¹⁷ พวกเขากียังไม่เข้าใจหรือ ทุกสิ่งนั้นที่เข้าไปในปากก็ลงไปท้อง และถ่ายออกลงส้วมไป?

¹⁸ **However**, the things **going forth** out of the mouth come forth out of the heart; and **these** defile the man.

¹⁸ อย่างไรก็ตาม สิ่งที้ออกมาจากปากนั้นออกมาจากใจ และสิ่งนี้ทำให้คนไม่สะอาด

¹⁹ For out of the heart come forth evil thoughts, murders, adulteries, fornications, thefts, false witness, **slander**:

¹⁹ สำหรับที้ออกมาจากใจคือจากความคิดชั่ว การฆาตกรรม การมีชู้ การลวงประเวณี ขโมย พยานเท็จ การพูดหมิ่นประมาท

²⁰ These are **what** defile the **person**; but to eat with **unwashed hands** does not defile the **person**.

²⁰ สิ่งเหล่านี้คืออะไรที่ทำให้คนไม่สะอาด แต่กินข้าวไม่ได้ล้างมือไม่ทำให้คนสกปรก

²¹ And **Jesus** went out from there, **withdrawing** into the **district** of Tyre and Sidon.

²¹ และ **พระเยซู** ได้ออกไปจากที่นั่น ถอนตัวเข้าไปในเขตเมืองไทระและเมืองไซดอน

Comments 15:21. The Lord goes to this region to look for His people (See verse 24) who were trapped among the pagans. But even among pagans, there are souls that are seeking for the mercy of the Lord, as seen in this story of the Canaanite woman. Regardless of where they are, the Lord will go; even just for one soul, the Lord will go. The cry of the lost souls in the world was calling for the Lord; the Lord came for this reason: to save the lost. The Canaanite woman had a good heart toward the name of the Lord, and she went and spread the news about the Lord. The lost sheep of Israel in this region could hear her story and believe in the coming of the Lord and separate themselves.

ความหมาย 15:21 พระเจ้าไปในเขตนี้เพื่อมองหาผู้ที่เป็นของพระองค์ (มองข้อ24) พวกที่หลงอยู่ในกลุ่มคนนอกศาสนา แต่ถึงแม้ในกลุ่มคนนอกศาสนา ที่นี้ก็มีวิญญาณที่มองหาสำหรับความเมตตาของพระเจ้า ตามที่ได้เห็นในเรื่องของหญิงชาวคานาอันนี้ ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน พระเจ้าจะไป ถึงแม้ว่าเพียงวิญญาณเดียว พระเจ้าจะไป เสี่ยงร้องไห้ของวิญญาณหลงทางในโลกได้กำลังร้องเรียกเพื่อพระเจ้า พระเจ้าได้มาเพราะเหตุนี้เพื่อช่วยให้รอดแก่ผู้หลงทาง หญิงชาวคานาอันได้มีหัวใจที่ดีต่อพระนามของพระเจ้า และเธอได้ออกไปและกระจายข่าวเกี่ยวกับพระเจ้า เหล่าแกะหลงของอิสราเอลในเขตนี้ได้สามารถได้ยินเรื่องของเธอและเชื่อเกี่ยวกับการมาของพระเจ้าและแยกตัวของพวกเขาออกไป

²² And behold, a **Canaanite** woman from **that region**, **having come out**, was **crying**, saying, Have mercy on me, **Lord, Son of David**; my daughter is grievously **possessed** by a demon.

²² และดูเถิด หญิงชาวคานาไนท์จากเขตนั้น ได้ออกมา ได้ร้องไห้ พูดว่า โปรดมีเมตตาต่อข้าพเจ้าด้วย **พระผู้เป็นเจ้า พระบุตร** ของ **ดาวิด** บุตรสาวของข้าพเจ้าได้รับความทรมานมากจากผีปีศาจเข้าสิง

Comments 15:22. This woman is humble with her heart and her spirit, not just with the action. She had not met the Lord until now, but she had heard about the Lord, and her heart was already convicted; she readily believed what she heard; she had blind faith. Here, she did not come to ask but to beg for the mercy of the Lord, and mercy has been given to her because of her sincere heart. When reading about this Canaanite woman, we need to ask ourselves, “Do we love our children to pray and beg for mercy for them from the Lord as this Canaanite woman did, whatever the situation may be?”

ความหมาย 15:22 หญิงผู้นี้ถ่อมตัวด้วยใจของเธอและวิญญาณของเธอ ไม่ใช่เพียงการกระทำเท่านั้น เธอไม่เคยได้พบพระเจ้าจนเดี๋ยวนี แต่เธอได้ยินเกี่ยวกับพระเจ้า และใจของเธอได้มีความเชื่อแล้ว เธอเชื่อสิ่งที่เธอได้ยินอย่างเต็มใจ เธอมีความเชื่อของคนตาบอด ในที่นี้ เธอไม่ได้มาถามตัวเองขอสำหรับพระเมตตาจากพระเจ้า และพระเมตตาได้มีให้แก่เธอเพราะความจริงใจของเธอ เมื่ออ่านเกี่ยวกับหญิงคานาอันนี้ เราควรถามตัวของเราเอง "เรามีความรักต่อลูกเพื่อที่จะสวดภาวนาและขอความเมตตาสำหรับพวกเขาจากพระเจ้าเหมือนที่หญิงคานาอันนี้ได้ทำ ไม่ว่าจะสถานการณ์จะเป็นเช่นไร?"

²³ And **He** did not answer her a word. And **His** disciples came **begging Him**, saying, Send her away; for she **cries** after us.

²³ และ **พระองค์** มิได้ตอบเธอสักคำ และเหล่าสาวกของ **พระองค์** ได้มาอันอ่อน **พระองค์** กล่าวว่า โปรดส่งเธอไปเสีย เพราะเธอได้ร้องให้ตามพวกเรามา

²⁴ And answering **He** said, **I** was not sent **except** to the lost sheep of the house of Israel.

²⁴ และ **พระองค์** ได้ตอบว่า **เรา** ไม่ได้ถูกส่งมายกเว้นแต่เพื่อแกะหลงของบ้านของอิสราเอล

Comments 15:24. This verse tells the purpose of the Lord Jesus' travels to the region of Tyre and Sidon. In this region, there were Jews as well, and the Lord went there to search for them. They were trapped in their own thoughts and put themselves down; they forgot whom they belonged to, and their minds became weak, and they started to fear in the things humans made. Because they forgot who created them, so many have died in the darkness of their thoughts. The Lord has given the duty to parents to teach their children who they are, but the parents have failed them. The Lord's mercy has come for His children first until the right time for the Gentiles will come. The number from the House of Israel must first be filled.

ความหมาย 15:24 ในข้อนี้บอกถึงจุดประสงค์ที่พระเยซูเจ้ามีเพื่อการท่องเที่ยวไปในเขตแดนเมืองไทร์และเมืองไซดอน ในเขตแดนนี้ ที่มีชาวยิวด้วยกัน และพระเจ้าได้ไปที่นี่เพื่อมองหาพวกเขา พวกเขาได้หลงอยู่ในความคิดของตนเองและทำตัวให้ต่ำลง พวกเขาได้ลืมว่าพวกเขาเป็นของใคร และความคิดของพวกเขาได้อ่อนแอลง และพวกเขาเริ่มกลัวในสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้น เพราะพวกเขาได้ลืมว่าใครที่ได้สร้างพวกเขา ดังนั้นหลายคนได้ตายไปในความมืดของความคิดของพวกเขา พระเจ้าได้ให้หน้าที่แก่ผู้ปกครองเพื่อให้สอนเด็กของพวกเขาว่าพวกเขาคือใคร แต่ผู้ปกครองกลับล้มเหลวต่อพวกเขา ความเมตตาของพระเจ้าได้มาต่อเด็กของพระองค์ก่อนจนถึงเวลาสมควรสำหรับคนนอกศาสนาจะมาถึง จำนวนจากบ้านของคนอิสราเอลจะต้องครบก่อน

²⁵ But **having come**, she worshipped **Him**, saying, **Lord**, help me!

²⁵ แต่มา เธอได้บูชา **พระองค์** พูดยว่า **พระผู้เป็นเจ้า** โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วย!

Comments 15:25. This woman came with a heart that admitted, by kneeling and worshiping, who the Lord Jesus is. Kneeling and worshiping is a sign of humbleness and acceptance of the authority of the Lord. She knelt down in humbleness and paid respect to her Lord, and that is why the mercy of the Lord has been poured on her.

ความหมาย 15:25 หญิงคนนี้ได้มาด้วยใจที่ได้ออมรับ โดยคุกเข่าลงและบูชา ว่าพระเยซูเจ้าคือผู้ใด คุกเข่าลงและบูชาคือเป็นสัญญาณถ่อมตัวและยอมรับสิทธิอำนาจของพระเจ้า เธอมาคุกเข่าลงด้วยความถ่อมตัวและยอมรับสิทธิอำนาจของพระเจ้าของเธอ และนั่นคือทำไมพระเมตตาของพระเจ้าจึงได้หลั่งลงมาบนเธอ

²⁶ And answering, **He** said, It is not **proper** to take the children's bread and **throw** it to the dogs.

²⁶ และตอบ **พระองค์** ได้พูดว่า มันไม่สมควรที่จะเอาอาหารของเด็กและโยนมันให้แก่สุนัข

Comments 15:26. "Children" here refers to the Jews. The Lord Jesus came for the Jews first, and the mercy of the Lord must be poured down on the Jews first. But also, those whose hearts are open will receive a portion of His mercy.

ความหมาย 15:26 "เด็ก" ในที่นี้คือคนอิสราเอล พระเยซูเจ้าได้มาเพื่อคนยิวเป็นพวกแรก และพระเมตตาของพระเจ้าต้องได้เทลงพวกยิวก่อน แต่ด้วยกัน พวกนั้นที่ใจได้เปิดจะได้รับส่วนของพระเมตตาของพระองค์

"Bread" here refers to the Lord's mercy and grace. The grace of God has come down according to the promise of the Father to the Jews first. But the Lord Jesus Himself is an extension of love and mercy to the Gentiles as well, by the will of the Father, to save the whole world through Him.

"The dogs" here refers to the Gentile people; however, do not be offended that the Gentiles are referred to as "dogs" because the dogs eat straight from the master's table.

"อาหาร" ในที่นี้คือพระเมตตาของพระเจ้าและความกรุณา ความกรุณาของพระผู้เป็นเจ้าได้ลงมาเนื่องด้วยคำสัญญาของพระบิดาต่อพวกยิว ก่อน แต่พระเยซูเจ้าพระองค์เองได้แผ่ความรักและเมตตาไปยังพวกนอกศาสนาด้วยกัน โดยพระประสงค์ของพระบิดา เพื่อช่วยคนทั้งโลกผ่านทางพระองค์

"สุนัข" ในที่นี้คือคนนอกศาสนา อย่างไรก็ตาม อย่ารู้สึกโกรธนั้นที่พวกนอกศาสนาถูกเรียกว่า "สุนัข" เพราะสุนัขกินโดยตรงจากโต๊ะของเจ้านาย

²⁷ But she said, **Yes, Lord**; for even the dogs eat of the crumbs which fall from their masters' table.

²⁷ แต่เธอได้ตอบว่า ถูกต้อง **พระผู้เป็นเจ้า** เพราะแม้แต่ถึงแม้สุนัขก็ยังกินเศษอาหารซึ่งตกจากโต๊ะของนายของพวกเขา

Comments 15:27. In this passage, this woman is not offended; but instead, she is submissive and humble. By acknowledging that the dogs eat “the crumbs which fall from their masters’ table,” she acknowledges the Lord Jesus as her master and Lord and that she is willing to stay under the authority of the Lord.

ความหมาย 15:27 ในข้อความนี้ หญิงผู้นี้ไม่ได้รู้สึกขุ่นเคือง แต่แทนที่ เธอยังคงยอมรับและถ่อมตัวลง โดยยอมรับนับว่าสุนัขกิน “เศษอาหารซึ่งตกจากโต๊ะของนายของพวกเขา” เธอได้ยอมรับว่าพระเยซูเจ้าเป็นเจ้านายของเธอและพระเจ้าและนั่นคือที่เธอยอมอยู่ใต้อำนาจของพระเจ้า

²⁸ Then answering, **Jesus** said to her, O woman, great is your faith! Be it to you even as you desire. And her daughter was healed from that hour.

²⁸ แล้วตอบ **พระเยซู** ได้ตอบเธอว่า โอหญิงเอ๋ย ความเชื่อของเธอมีมากนัก! จงเป็นไปตามที่เธอต้องการเถิด และบุตรสาวของเธอก็หายดีในเวลา
นั้น

Comments 15:28. The Canaanite woman is an example of humbleness, faithfulness, and love. She is not just humble in heart but in spirit as well. The humble in heart are the ones that come and expect to receive worldly blessings from the Lord. The humble in spirit are the ones that are willing first to give love and worship to the Lord. So, she worshiped the Lord from her heart and expected healing for her daughter; she believed that the Lord could do the healing.

ความหมาย 15:28 หญิงคานาอันเป็นตัวอย่างของความถ่อมตัว ความศรัทธาเชื่อมั่น และความรัก เธอไม่ได้เพียงถ่อมตนในใจเท่านั้นแต่ในวิญญาณด้วย ความถ่อมตนในใจคือผู้นั้นที่มาและหวังเพื่อที่จะได้รับพรทางโลกนี้จากพระเจ้า คนที่ถ่อมใจในวิญญาณคือผู้ที่แรกปรารถนาเพื่อที่จะให้ความรักและบูชาต่อพระเจ้า ดังนั้น เธอได้บูชาพระเจ้าจากหัวใจของเธอและได้หวังการรักษาของลูกสาวของเธอ เธอได้เชื่อมั่นว่าพระเจ้าสามารถทำการรักษา
ได้

²⁹ And having departed from there, **Jesus** went along the sea of Galilee; and having gone up on the mountain, **He** sat there.

²⁹ และก็จากที่นั่นไป **พระเยซู** ได้มาใกล้ทะเลของกาลิลี และได้ขึ้นไปบนภูเขา **พระองค์** ได้นั่งลงที่นั่น

³⁰ And approached **Him** great multitudes, having with them lame, **crippled**, blind, **mute**, and many others, and they placed them down at **His** feet; and **He** healed them;

³⁰ และในที่นั้นได้มีคนมากมายมายัง **พระองค์** พากันมากับพวกเขาที่พิการ ได้เป็นง่อย คนตาบอด คนเป็นใบ้ และเจ็บป่วยอื่น ๆ มากมาย และพวกเขาได้มาและวางพวกเขาลงยังพระบาทของ **พระองค์** และ **พระองค์** ก็ได้รับการรักษาพวกเขา

Comments 15:29-30. This paragraph shows what people have heard about the Lord Jesus and that they believe that the Lord can do what they have heard. It was not easy for people to carry their sick to the Lord on the mountain, and the Lord had mercy on them.

ความหมาย 15:29-30 ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าอะไรที่ผู้คนได้ยินเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าและพวกเขาเชื่อมั่นว่าพระเจ้าสามารถทำอะไรได้ตามที่พวกเขาได้ยิน มันไม่ใช่ง่ายสำหรับผู้คนแบกคนป่วยของพวกเขามาหาพระเจ้าบนภูเขา และพระเจ้าจึงได้มีความเมตตาต่อพวกเขา

³¹ insomuch that the multitude **marveled**, seeing **mute** speaking, **crippled** whole, and lame walking, and blind seeing; and they glorified the **God** of Israel.

³¹ คนมากมายก็มีความประหลาดใจ เมื่อเห็นคนเป็นใบ้พูดได้ คนพิการกลายเป็นปกติ และคนเป็นอัมพาตเดิน และคนตาบอดมองเห็น และพวกเขาก็บูชา **พระผู้เป็นเจ้า** ของชาวอิสราเอล

Comments 15:30-31. Here, it is a confirmation for the majority of people; they heard about the Lord Jesus' miracles, but now a multitude of people have seen. Now the word about the Lord Jesus will spread wider because not a few have seen, but a large amount of people. The glory of God has been witnessed through the multitude of people, and the word will spread speedily that God has come down among humans. God does not sit on His throne watching, but God has come down and witnessed the suffering of people, and He will show mercy and carry all their suffering (See Matthew 8:17).

ความหมาย 15:30-31 ในที่นี้ มันเป็นที่ยืนยันสำหรับคนส่วนมาก ที่พวกเขาได้ยินเกี่ยวกับสิ่งพิเศษของพระเยซูเจ้า แต่ในขณะนั้นคนทั้งหลายได้เห็นเวลานี้ข่าวเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าจะกระจายไปไกลมากขึ้นอีกเพราะไม่ใช่คนจำนวนน้อยได้เห็น แต่คนจำนวนมาก เกี่ยวข้องกับสิ่งพิเศษของพระผู้เป็นเจ้าได้ มีพยานในหมู่มนุษย์จำนวนมาก และข่าวจะกระจายไปเร็วขึ้นว่าพระผู้เป็นเจ้าได้ลงมาอยู่ในหมู่มนุษย์ พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้นั่งอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์

มองดู แต่พระผู้เป็นเจ้าได้ลงมาและได้เห็นความยากลำบากของผู้คน และพระองค์จะมีพระเมตตาและเอาความทุกข์ทรมานของพวกเขาทั้งหมดไป (มัทธิว 8:17)

However, they misunderstood the mission of the Lord Jesus on Earth; He did not come to take away their suffering but to give them the good news. The Lord Jesus takes part in their suffering and knows what humans go through. Humans will still face suffering, but in their hearts, they can be joyful that God knows about their suffering. We are to look for the world to come, not for this earthly world; come and join and be part of the next world where all the suffering is gone.

อย่างไรก็ตาม พวกเขาเข้าใจผิดไปถึงภารกิจของพระเยซูเจ้าบนโลก พระองค์ไม่ได้มาเอาความทุกข์ไปจากพวกเขาแต่นำข่าวดีมาให้แก่พวกเขา พระเยซูเจ้ามาร่วมในความยากลำบากของพวกเขาและรู้ว่าอะไรที่มนุษย์ได้ผ่าน มนุษย์จะยังคงต้องเผชิญความยากลำบาก แต่ในใจของเขา พวกเขาสามารถมีความยินดีนั้นว่าพระผู้เป็นเจ้าผู้เกี่ยวข้องความยากลำบากของพวกเขา เราควรมองสำหรับโลกที่จะมาถึง ไม่ใช่สำหรับโลกนี้ มาและเป็นส่วนร่วมและเป็นส่วนของโลกที่จะมาถึงที่ที่ความทุกข์ทรมานไม่มี

³² Then Jesus having called His disciples, said, I have compassion on the multitude, because they continue with Me already three days and have nothing to eat; and I am not willing to send them away not eating, lest they faint on the way.

³² แล้ว พระเยซู ได้เรียกเหล่าสาวกของ พระองค์ พูดว่า เรา มีความสงสารต่อฝูงชน เพราะพวกเขาได้ติดตาม เรา มาได้สามวันแล้วและไม่ได้กินอาหาร และ เรา ไม่ต้องการส่งพวกเขาไปอดอาหาร พวกเขาอาจจะเป็นลมลงระหว่างทาง

Comments 15:32. Q: Were the feedings of multitudes described in the Gospel of Matthew different events happening in different places?

ความหมาย 15:32 คำถาม: การให้อาหารคนจำนวนมากที่ได้อธิบายในพระหนังสือของมัทธิวได้เป็นเหตุการณ์ที่แตกต่างกันในเวลาที่เกิดขึ้นในต่างสถานที่?

A: The logical answer is that there was a gap of time between the feeding miracles and a gap of places. This miracle is not in the same place and time as the one from Chapter 14. Only on a few occasions did the Lord stop longer in one place. The purpose of the Lord's coming to earth was to preach the Word, and the Word cannot be preached in one spot only. He traveled all the time. This here is a different place, a different area, but the Bible shows that the speed the human tongue can travel is faster than we can imagine. Before the Lord Jesus reached this place, the word about Him had already been there to make the hearts of people wait for Him. The Lord has come here to confirm and strengthen the good news that God has come among humans. Because the Holy Spirit has not been given yet, the Lord used the human tongue (word of mouth) to spread the good news.

คำตอบ: คำตอบเชิงตรรกะคือมีช่วงว่างของเวลาระหว่างการให้อาหารอย่างวิเศษและระยะทางของสถานที่ สิ่งมหัศจรรย์นี้ ไม่ใช่สถานที่และเวลาเดียวกันกับในบทที่ 14 มีน้อยโอกาสที่พระเจ้าได้อยู่ในที่หนึ่งนาน จุดประสงค์ที่พระเจ้ามาในโลกก็เพื่อประกาศคำสอน และพระคำสอนไม่สามารถสอนในที่ๆเดียวเท่านั้น พระองค์ได้เดินทางตลอดเวลา ที่นั่นคือเป็นที่ต่างๆ เขตแดนต่างๆ แต่พระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าคำพูดของคนสามารถเดินทางได้เร็วกว่าเราสามารถคิด ก่อนที่พระเยซูเจ้าจะได้ออกมาถึงในที่นี้ ข่าวเกี่ยวกับพระองค์ได้มาถึงแล้วเพื่อทำให้ใจของผู้คนรอคอยสำหรับพระองค์ พระเจ้าได้มาถึงที่นั่นเพื่อยืนยันและเพิ่มความเข้มแข็งในข่าวดีนั้นว่าพระผู้เป็นเจ้าได้มาอยู่กับในหมู่มนุษย์ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้ให้มา พระเจ้าได้ใช้ลิ้นของคน (คำพูดปากต่อปาก) เพื่อกระจายข่าวดี

“I am not willing to send them away ... on the way.” This passage clearly shows the compassion and mercy the Lord has for people. The Lord's mercy is always there for those who follow Him (including us). He is unwilling to send the people away until they have something to eat.

“ไม่ต้องการส่งพวกเขาไป... ตามทาง” ในที่นี้เห็นชัดถึงความเมตตาและความเมตตาของพระเจ้าที่มีสำหรับคน พระเมตตาของพระเจ้าคือตลอดเวลาสำหรับพวกนั้นซึ่งติดตามพระองค์ (รวมทั้งเรา) พระองค์ไม่ปรารถนาจะส่งผู้คนไปจนกว่าพวกเขาจะได้กินอาหาร

³³ And the disciples say to Him, From where to us so many loaves in a desert place, as to feed so great a multitude?

³³ และเหล่าสาวกพูดต่อ พระองค์ จากที่ใดในเขตแห้งแล้งนี้เพื่อเราจะมิชนมปังหลายก้อน เพื่อที่จะให้เป็นอาหารแก่ฝูงชนมากมายนี้?

Comments 15:33. Q: How was it possible that the disciples forgot about the previous feeding miracle? **A:** Doubt is a human weakness, and when you put too many people together, if one has doubt, then someone else will start to have doubt as well. The surroundings played tricks on the eyes; when surroundings change, fear and doubt come. When miracles come often, it makes the human heart believe that it is so easy to get whatever the heart wants,

even if the need is not there. Then, laziness plays in the human heart, and doubt will come. Laziness makes us ask things from the Lord that He will not do, and then we develop doubt when a miracle situation is really there. It is hard for us humans to believe the miracle of multiplying a bit of food to feed such a multitude of people, so doubt comes first. Most likely, the disciples expected to see the Lord change something else, such as rocks, into food, not multiply food from food.

ความหมาย 15:33 คำถาม: มันเป็นไปได้อย่างไรที่เหล่าสาวกได้สัมผัสเกี่ยวกับการให้อาหารอย่างวิเศษครั้งก่อน? **คำตอบ:** ความสงสัยคือจุดอ่อนของมนุษย์ และเมื่อคุณเอาคนจำนวนมากเข้าด้วยกัน ถ้ามีคนหนึ่งสงสัย แล้วคนอื่นๆก็จะเริ่มสงสัยด้วยเช่นกัน สิ่งรอบตัวเล่นกับตา เมื่อสิ่งรอบ ตัวเปลี่ยน ความกลัวและความสงสัยมา เมื่อสิ่งวิเศษมาอยู่ๆ มันทำให้มนุษย์ให้เชื่อว่ามันเป็นการง่ายเพื่อให้ได้อะไรก็ตามที่ใจต้องการถึงแม้ถ้าความต้องการไม่ได้มี แล้ว ความขี้เกียจเล่นในใจของมนุษย์ และความสงสัยจะมา ความขี้เกียจทำให้เราขอจากพระเจ้านั้นพระองค์จะไม่ทำ และแล้วเราจะสร้างความสงสัยเมื่อเหตุการณ์อัศจรรย์เกิดขึ้นแล้วที่นั่น มันเป็นการยากสำหรับเรามนุษย์เพื่อเชื่อสิ่งอัศจรรย์ของเพิ่มเติมจากอาหารเล็กน้อยเพื่อให้อาหารคนจำนวนมาก ดังนั้นความสงสัยจะมาก่อน เป็นไปได้มากที่สุด เหล่าสาวกได้คาดหวังเพื่อเห็นพระเจ้าจะเปลี่ยนบางอย่าง เช่นก้อนหิน ให้เป็นอาหาร ไม่ใช่ทำอาหารจากอาหาร

³⁴ And **Jesus** says to them, How many loaves do you have? And they said, Seven, and a few small fishes.

³⁴ และ **พระเยซู** พูดกับพวกเขา พวกเขามีขนมปังกี่ก้อน? และพวกเขาตอบว่า เจ็ด และปลาเล็กๆบางตัว

Comments 15:34. Q: Why did the Lord need the loaves and the fish? **A:** The fact that the Lord used bread and fish in different amounts each time He performed the food multiplication miracles does not have any hidden or deep meaning. This miracle was simply a miracle of multiplication of food, and the Lord needed food to multiply it. Bread and fish were common food and clean; that is why the Lord multiplied these elements to be food to feed the multitudes. The amount of bread and fish does not matter for the Lord in order to multiply the food. The food multiplication miracles were done for the disciples and the chosen ones among the people to show them that the Lord Jesus is the Lord over life on earth as well and to strengthen their faith. These miracles will become the talk among them and will lift up their faith in times of trouble when the Lord Jesus is not with them.

ความหมาย 15:34 คำถาม: ทำไมพระเจ้าจึงต้องการขนมปังและปลา? **คำตอบ:** จริงแล้วนั้นพระเจ้าได้ทรงใช้ขนมปังและปลาในจำนวนต่างกันในแต่ละครั้งที่พระองค์ได้ทรงทำการอัศจรรย์ไม่มีสิ่งหลบซ่อนหรือความหมายลึกลับ สิ่งอัศจรรย์นี้ได้เป็นเพียงปาฏิหาริย์แห่งการเพิ่มจำนวนอาหาร และพระเจ้าได้ต้องการอาหารเพื่อทวีจำนวนมัน ขนมปังและปลาเป็นอาหารปกติและสะอาด นั่นคือเหตุทำไมพระเจ้าได้ทวีจำนวนสิ่งเหล่านี้เป็นอาหารเพื่อให้แก่ฝูงชน จำนวนขนมปังและปลาที่มีไม่ใช่สิ่งพิเศษที่พระองค์จะเพิ่มจำนวนอาหาร การเพิ่มจำนวนอาหารได้ทำสำหรับเหล่าสาวกและหมู่ผู้ถูกเลือกนั้นเพื่อแสดงแก่พวกเขาเห็นว่าพระเยซูเจ้าคือพระเจ้าเหนือชีวิตในโลกด้วยเช่นกันและเพื่อเพิ่มพูนความเชื่อของพวกเขา สิ่งพิเศษนี้จะป็นข้อสมทนทานในหมู่พวกเขาและจะสนับสนุนเพิ่มความเชื่อของพวกเขาในเวลาที่มิปัญหาเมื่อพระเยซูเจ้าไม่อยู่กับพวกเขา

³⁵ And **He** commanded the multitude to sit down on the ground;

³⁵ และ **พระองค์** ได้สั่งให้ฝูงชนนั่งลงกับพื้น

³⁶ having taken the seven loaves and the fishes and having given thanks, **He** broke, and gave to the disciples, and the disciples to the multitudes.

³⁶ ได้เอาขนมปังเจ็ดก้อนและปลาและได้กล่าวขอบคุณ **พระองค์** ได้หัก และได้ให้แก่เหล่าสาวก และเหล่าสาวกให้แก่ฝูงชน

Comments 15:34-36. In this place, the Lord multiplied the bread and the fish and fed the multitude of people in the same way as He did in Matthew 14 (See Comments 14:19). The small pieces of bread and fish the Lord broke became whole new loaves and whole new fishes in His hands. Then the Lord Jesus placed them in the baskets in front of Him and the disciples took the baskets filled with food and distributed the food to the people who were sitting down on the ground.

ความหมาย 15:34-36 ในที่นี้ พระเจ้าได้ทรงเพิ่มจำนวนขนมปังและปลาและได้ให้อาหารแก่ฝูงชนในทางเดียวกันกับที่พระองค์ได้ทำในมัทธิว 14 (มองเห็น 14-19) ขนมปังและปลาที่พระเจ้าได้ทรงหักเป็นชิ้นเล็กๆได้กลายเป็นชิ้นเต็มในมือของพระองค์ แล้วพระเยซูเจ้าได้เอาพวกมันใส่ในตะกร้าข้างหน้าพระองค์และเหล่าสาวกได้นำตะกร้าที่ได้เต็มด้วยอาหารและได้แจกประชาชนซึ่งนั่งอยู่บนพื้น

“And having given thanks.” The Lord Jesus is God of all things; all things were created through Him, but still, the Lord Jesus gives thanks to the Father for giving all things to humans and Him on earth. The Lord has shown to His disciples that He always gives thanks to the Father, who is the Creator of all things (Our God is Three in One: the Father, the Son Jesus Christ, and the Holy Spirit).

“และได้กล่าวขอบคุณ” พระเยซูเจ้าคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทุกอย่าง ทุกสิ่งได้ถูกสร้างขึ้นผ่านพระองค์ แต่ยังคง พระเยซูเจ้ายังกล่าวขอบพระคุณต่อพระบิดาสำหรับที่ทรงให้ทุกอย่างแก่มนุษย์และพระองค์เองในโลกนี้ พระเจ้าได้ทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์เองตลอดเวลาขอบพระคุณพระบิดา ผู้ซึ่งเป็นผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง (พระเจ้าของเราคือทั้งสามในหนึ่ง พระบิดา พระบุตรพระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์)

³⁷ And all ate and were **satisfied**; and they took up that **being over and above** of the broken pieces, seven baskets full.

³⁷ และพวกเขาทั้งหมดได้กินจนพอใจ และพวกเขาได้เก็บขึ้นที่หักเหลือได้เจ็ดตะกล้าเต็ม

Comments 15:37. “Were satisfied.” Satisfied or filled is eating until you cannot eat anymore (See Comments 14:20).

ความหมาย 15:37ก “ได้กินจนพอใจ” พอใจหรือเต็มไปด้วยคือกินจนกระทั่งคุณไม่สามารถกินได้อีกแล้ว (มองความเห็นข้อ 14:20)

“Seven baskets full.” Here, we have simply seven baskets of leftover food. There is no hidden meaning for the number seven or twelve in Chapter 14. People use these numbers to make a doctrine. However, these baskets are just simply leftover food. The Lord gave enough food for all that were there, and the leftover food shows the large amount of food that the Lord multiplied.

“เจ็ดตะกล้าเต็ม” ในที่นี้ คือเรามีอาหารเหลือเจ็ดตะกล้า ที่นี้ไม่มีความหมายซ่อนเร้นสำหรับจำนวนเจ็ดหรือสิบสองในบทที่ 14 คนใช้จำนวนเลขนี้ไปทำเป็นข้อสอน อย่างไรก็ตาม นี่คือเหล้าตะกล้าของเหล้าอาหารที่เหลือเหลือ พระเจ้าได้ให้อาหารเพียงพอสำหรับทุกคนในที่นี้ และมีอาหารเหลือ และอาหารเหลือมันเป็นการแสดงให้เห็นว่ามีอาหารจำนวนมากที่เหลือที่พระองค์ได้ให้เพิ่ม

³⁸ And **those eating** were four thousand men, besides women and children.

³⁸ และพวกนั้นที่กินได้มีผู้ชายห้าพัน ช้างๆกันมีผู้หญิงและเด็ก

Comments 15:38. The meaning here is in the verse itself. But we should try to make a mental picture of the large amount of people that the Lord ministered to during these three days. We should think how hard it was for the Lord and the disciples to go around four thousand plus people, pray, heal, and teach them. The Lord and the disciples probably had no sleep, no time to eat, and no rest.

ความหมาย 15:38 ความหมายในข้อนี้อยู่ในข้อเขียนมันเอง แต่เราสมควรที่จะสร้างภาพผู้คนจำนวนมากที่พระเจ้าได้สอนในสามวันนี้ เราควรคิดมันถึงความยากลำบากของพระเจ้าและเหล่าสาวกเพื่อเดินไปในหมู่คนสี่พันรวมถึงคนอื่น สวดภาวนา รักษา และสอนพวกเขา พระเจ้าและเหล่าสาวกได้ไม่มีเวลาที่จะนอน ไม่มีเวลากิน และไม่มีเวลาหยุดพัก

³⁹ And **having dismissed** the multitudes, **He** entered into the boat and came **to the region of Magadan**.

³⁹ และได้ส่งฝูงชนไป **พระองค์** ได้ลงไปเรือและได้มายังเขตเมืองมากาแดน

Comments 15:39. The Lord did not just say goodbye to the people. The Lord reminded them to remember what they have seen and heard in these few days and cherish this time they spent with the Lord.

ความหมาย 15:39 พระเจ้าไม่ได้เพียงพูดลาก่อนต่อผู้คน พระเจ้าได้ทรงเตือนเขาให้จำสิ่งที่พวกเขาได้เห็นและได้ยินในช่วงเวลาสั้นๆนี้และถนอมเวลานี้ที่ได้ใช้อยู่กับพระองค์

“... and came to the region of Magadan (or Magdala).” This verse shows that the Lord kept going, and that is the purpose the Lord came to earth. He will keep going to places where people did not travel to give everybody the light. That is the purpose for Him to come to earth, to give the light and show the way to all humans.

“... และได้มายังเขตเมืองมากาแดน (หรือ มักดาลา)” ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้เดินทางอยู่ตลอดเวลา และนั่นคือจุดประสงค์ที่พระเจ้าได้มาในโลก พระองค์จะยังคงไปในสถานที่ที่ไม่มีใครไปเพื่อให้แสงสว่างแก่ทุกคน นั่นคือจุดประสงค์สำหรับพระองค์ที่มานี้ในโลก เพื่อให้แสงสว่างและแสดงทางรอดให้ทุกมนุษย์ทั้งหมด

Life and Faith Applications. 1) Glorify the Father and honor Him from your heart, not just with your lips or for the sake of traditions. 2) Do not be willing to work against the Lord Jesus; pray and watch so you do not follow the doctrines of men, as there are many false teachings in the world. 3) Pray at all times, repent, and watch your heart so you do not become defiled; always go back to the teachings of the Bible. 4) Showing compassion on the poor and suffering that is the heart of our Lord Jesus. 5) Love your children and pray honestly for them with a humble heart and spirit, and the mercy of the Lord will be given to you. 6) Pray so you understand when

it is time for miracles and when it is not. Check your heart for the mercy of the Lord because the Lord will speak first in your heart when it is time for a miracle to come.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) บูชาพระบิดาและให้เกียรติพระองค์จากหัวใจของคุณ ไม่ใช่เพียงแค่ปากหรือสำหรับเพื่อประโยชน์ของประเพณี
2) อย่ามีความต้องการทำงานเพื่อต่อต้านพระเยซูเจ้า สวดภาวนาและระวังเพื่อคุณไม่ทำตามคำสอนของคน มีคำสอนปลอมมากมายที่สอนในโลก
3) สวดอยู่ตลอดเวลา รู้สำนึกในความผิด และตรวจสอบจิตใจอยู่เสมอเพื่อไม่ให้ตกหลุมพราง ตลอดเวลากลับไปตรวจสอบกับคำสอนของพระคัมภีร์
4) แสดงความเห็นใจต่อผู้ยากจนขัดสนและการทรมานนั้นคือใจของพระเยซูเจ้า 5) รักลูกของคุณและสวดภาวนาด้วยความจริงใจเพื่อพวกเขาด้วย
ใจสุภาพอ่อนน้อมและวิญญาน และพระเมตตาของพระเจ้าจะมาถึงคุณ 6) สวดภาวนาเพื่อให้คุณเข้าใจเมื่อใดมันคือเวลาสำหรับสิ่งพิเศษและ
เมื่อใดมันไม่ใช่ ตรวจสอบจิตใจของคุณสำหรับความเมตตาของพระเจ้าเพราะแรกพระเจ้าจะพูดในใจของคุณว่าเมื่อใดมันคือเวลาสำหรับสิ่งพิเศษ
เพื่อเกิดขึ้น